

DOBRY PASTIER (4. veľkonočná nedeľa)

Ja som dobrý pastier. Poznám svoje a moje poznajú mňa, ako mňa pozná Otec a ja poznám Otca. Aj svoj život položím za ovce. Mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohto ovčince. Aj tie musím priviesť a budú počuť môj hlas, a bude jedno stádo a jeden pastier. (Jn 10,14-16)

Málokto z nás túži byť *stádovitým tvorom*, a pokiaľ by sme si už museli vybrať, akou metaforou zvieratá by sme sa najradšej nechali označiť, ovca by to asi nebola. V jednej skutočnosti sú však ovce veľmi bystré a pozorné. Počujú a rozoznávajú hlas svojho pastiera. V krajinách Orientu možno vidieť: v noci pospolu nocujú viaceré stáda rôznych majiteľov, ale ráno, keď príde pastier a zavolá na ne, zdvihnú sa len tie, ktoré sú jeho. Hlas cudzieho pastiera ovce nenasledujú.

Je zaujímavé si všimnúť, že Ježiš pri myšlienke na tých, ktorí budú pokračovať v diele apoštolov, použil prirovnanie k rybárom a pastierom. Pre obe povolania je charakteristické, že si vyžadujú trpezlivosť a umenie čakať a vo vtedajšom Izraeli aj kus odvahy. Rybár častokrát musel prečkať noc na mori aj v búrke či inom nečase, pastier zasa vedieť obrániť stádo pred vlkami. Rybár musel vedieť zájsť na hĺbinu, pastier zasa poznať cestu, ako viesť ovce vyprahnutými stráňami k prameňom, kde je oáza.

V dnešný deň celá Cirkev slávi Nedeľu Dobrého pastiera. Ak sa máme s ňou modliť za nové kňazské a rehoľné povolania, ktorých – ako zo všetkých strán počúvame – je nedostatok, je vhodné, aby sme si aj pripomenuli a uvedomili stále sa zvyšujúce nároky na poslanie kňazov.

U máloktorého povolania sa behom niekoľkých generácií tak radikálne zmenil jeho vonkajší ráz, spoločenský status, image, očakávania a požiadavky naň kladené ako práve u povolania kňazov. Hoci ich zodpovednosť je stále tá istá: je to zodpovednosť za vierohodné a autentické ohlasovanie Božieho Slova, za dôstojné vysluhovanie sviatostí, za im zverený ľud, zodpovednosť za to, aby svojím osobným životom potvrdzovali, a nie diskreditovali to, čo ohlasujú slovom.

Ale čo je veľmi náročné práve v tejto dobe, je ešte iná úloha: potreba svoje poslanie konať spôsobom novým a znovu živým. To znamená preložiť ho z jazyka, ktorý sa stal mŕtvym, do jazyka živého. Skrátka nájsť nový spôsob pastierskej služby.